

РЕШЕНИЕ

№ 28826

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **1385** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.80 от Закона за защитените територии (ЗЗТ).
Образувано е по жалба от И. И. Ц. от [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Х. К., срещу предписание с изх. № Б.-934(13)/22.12.2025 г. на директора на РИОСВ – Б., с което на жалбоподателя на основание чл.79, ал.2, т.4 от ЗЗТ и чл.155, ал.2 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) е предписано: 1. Да премахне от границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка” и „Градина”” обособеният къмпинг, с разположените и изградени обекти – каравани, навеси и спомагателни към тях – ВиК и ел. връзки и др., както и да премахне ажурната ограда, ограждаща поземлени имоти (ПИ) с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299 по КК на [населено място] и вътрешноимотните преграждения; 2. Да не изгражда и монтира временни и други обекти, в това число и обслужващи такива, да не се разполагат каравани, кемпери, да не се навлиза и паркира с моторни превозни средства в ПИ с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място], както и в други собствени или ползвани имоти в границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка” и „Градина””. Поставени са срокове за изпълнение, а именно: по т.1 – 20 дни от получаване на писмото с предписанията, а по т.2 – 25.09.2026 г. Като отговорен за изпълнение на предписанията е посочен И. И. Ц. – собственик.
С жалбата се твърди, а в открито съдебно заседание се уточнява, че предписанията са незаконосъобразни, поради противоречието им с материалноправните разпоредби. Оспорват се констатациите, че в имота има разположени къмпинги или изградени незаконни строежи. Посочените в оспорения акт обекти не били индивидуализирани. Същите не били собственост на

жалбоподателя и за него било невъзможно да ги премахне. Даденият с разпореждането срок бил абсолютно недостатъчен, за да се извърши проверка чия собственост са обектите, подлежащи на премахване, както и да се поиска съдействие от надлежните органи за тяхното премахване. Искане се отменя на оспорения акт. Претендират се разноски.

Ответникът – директорът на РИОСВ – Б. в представен по делото чрез пълномощника юрк. Т. Е. писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна. Моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

На 29.09.2025 г. от експерти в РИОСВ-Б. е извършена планова проверка на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина““, резултатите от която са отразени в констативен протокол (КП) № 027777ПД-15-66/29.09.2025 г. Видно от КП, ПИ с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299 са оградени с обща ажурна ограда и разделен на три дяла, в които са обособени къмпинги с разположени каравани, изградени дървени навеси и обслужващи помещения. В двата южни дяла част от караваните са свързани с временни ел. връзки с изградени на места в терена помощни съоръжения – мивки върху дървени конструкции, отвеждащи отпадните води в пясъчния субстрат. В крайната западна част са разположени в три групи фургони, покрити с 3 бр. дървени навеси за всяка група.

Въз основа на КП е издадено и оспореното предписание.

От ответната страна са представени: заповед № 2109/20.12.1984 г. на председателя на Комитета по опазване на природната среда при Министерски съвет, с която „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ е обявена за природна забележителност; заповед № РД-536/30.09.2016 г. на министъра на околната среда и водите, с която площта на защитена територия - природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина““ е актуализирана. От тази заповед се установява, че в площта на защитената зона попадат и ПИ с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Обжалваното предписание е издадено от директора на РИОСВ - Б., който е и компетентният да се произнесе с акт с посоченото съдържание орган, съобразно чл.79, ал.2, т.4 от ЗЗТ.

При издаването на акта е спазена и изискуемата форма. Доколкото в ЗЗТ липсва изрична разпоредба относно формата и съдържанието му, приложение намира нормата на чл.59 от АПК. Съответно същият съдържа изискуемите по чл.59, ал.2 от АПК реквизити, в това число и фактически и правни основания.

Спазена е процедурата, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната на оспорения акт. Административното производство е започнало служебно с извършването на планова проверка от компетентните за това длъжностни лица. Констатациите от съставения за проверката констативен протокол са станали причина за издаване на оспореното предписание. Последното е съобщено на адресата му на 23.01.2026 г., а жалбата срещу него е входирана в РИОСВ-Б. на 28.01.2026 г.

Оспореното предписание е постановено и в съответствие с материалния закон.

Нормата на чл.4, ал.1 от ЗЗТ определя, че защитените територии са предназначени за опазване на биологичното разнообразие в екосистемите и на естествените процеси, протичащи в тях, както и на характерни или забележителни обекти на неживата природа и пейзажи. Съгласно чл.11 от ЗЗТ, собствениците и ползвателите на гори, земи и водни площи в защитените територии са длъжни да спазват режимите, установени по реда на този закон, със заповедта за обявяване на защитената територия и плана за управлението ѝ. Според чл.13, ал.1 от ЗЗТ, строителството, поддържането и ползването на обекти в защитените територии се извършват в съответствие с режима на дейностите, установен по реда на този закон, със заповедта за обявяване и с плана за управление на защитените територии, устройствените и технически планове и проекти. Разпоредбата на чл.24 от ЗЗТ пък забранява в природните забележителности да бъдат осъществявани дейности, които могат да нарушат тяхното естествено състояние или да намалят естетическата им стойност.

В случая от приетата като доказателство по делото заповед № 2109/20.12.1984 год. на председателя на Комитета по опазване на природната среда при МС, се установява, че защитена зона „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“, на 30 км. от пътя Б. - С., землище на [населено място], с площ 38 хектара е обявена за природната забележителност. Със Заповед № РД-536/30.09.2016 год. на министъра на околната среда и водите площта на защитена територия - природна забележителност "Пясъчни дюни между къмпингите "Златна рибка" и "Градина" в землището на [населено място] е актуализирана, като в нея попада и имот с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място].

От извършена служебна справка в Агенцията по геодезия, картография и кадастър и в Агенция по вписванията е установено, а и страните не спорят, че жалбоподателят И. И. Ц. е съсобственик на ПИ с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място].

Установява се също, че този имот попада в границите на природната забележителност, съгласно Заповед № РД-536 от 30.09.2016 год. на министъра на околната среда и водите, издадена на основание чл.42, ал.5 и ал.6 вр. с чл.43 от ЗЗТ. Именно в границите на този имот е установен обособен къмпинг, ограден с ажурна ограда, в който са разположени каравани, част от които свързани с временни ел. връзки с изградени на места помощни съоръжения – мивки върху дървени конструкции, отвеждащи отпадните води в пясъчния субстрат, изградени дървени навеси и обслужващи помещения, както и три групи фургони, покрити с дървени навеси. Премахването на тези обекти е наредено с оспореното предписание, като в случая, противно на твърденията на жалбоподателя, е без правно значение дали те са поставени от собственика на имота или от трети лица, тъй като поставянето на каравани, навеси и други, т.е. обособяването на къмпинг, е дейност, която води до нарушаване на естественото състояние и естетическата стойност на пясъчните дюни и разпространените редки и защитени видове в тях, и е в нарушение на режима на защитената територия.

С констатираната от административния орган дейност се поврежда и изменя естественият облик на местността и тази дейност е в нарушение на чл.14, ал.2 и чл.24 от ЗЗТ, като е безспорно включването на природната забележителност в режима на защитена територия.

Оспореното предписание касае мярка за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от допуснатото нарушение в защитена територия на основание чл.79, ал.2, т.4 от ЗЗТ При наличието на материалноправните предпоставки по чл.79, ал.2, т.4 от ЗЗТ и след като е констатирал наличието на релевантния юридически факт, директорът на РИОСВ - Б., в условията на обвързана компетентност, е бил длъжен да наложи процесната ПАМ, която, както и правната ѝ квалификация, напълно кореспондират със законовата цел за премахване на последиците от установеното нарушение.

Неоснователни са възразенията на жалбоподателя, че обектите в имота не били

индивидуализирани, като същият не бил техен собственик, съответно не можел да ги премахне. Защитените територии са предназначени за опазване на биологичното разнообразие в екосистемите и на естествените процеси, протичащи в тях, както и на характерни или забележителни обекти на неживата природа и пейзажи. Целта на Закона за защитените територии е опазването и съхраняването на защитените територии като национално и общочовешко богатство и достояние и като специална форма на опазване на родната природа, способстващи за развитието на културата и науката и за благополучието на обществото (чл.2, ал.1 от ЗЗТ). Въведените с разпоредбите на чл.11 и чл.24 от ЗЗТ задължения и забрани са вменени на собственика на имота. Тоест, негово е задължението да следи за спазване на ограниченията, въведени за природната забележителност, респективно да отстрани допуснатите нарушения.

Неоснователни са сочените от жалбоподателя доводи, че в констативния протокол за извършената проверка не е установено точното местоположение на караваните и навесите изградени към тях. Протоколът за извършена проверка се явява официален документ, по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК във вр. чл.144 от АПК, ползващ се с материална доказателствена сила, който не е оспорен и по делото не са представени доказателства, които да оборят установеното в него.

По изложените съображения, съдът намира, че жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото съдът определя в размер на 102,26 евро на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. Ц. срещу предписание с изх. № Б.-934(13)/22.12.2025 г. на директора на РИОСВ – Б..

ОСЪЖДА И. И. Ц. с адрес: [населено място], [улица] да заплати на РИОСВ – Б. сумата от 102,26 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: